

РЕШЕНИЕ

№ 447

гр. Благоевград, 28.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Татяна Д. Богоева Маркова

при участието на секретаря Миглена Ант. Каралийска
като разгледа докладваното от Татяна Д. Богоева Маркова Гражданско дело № 20221210100993 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано въз основа на депозирана искова молба от М. ИВ. ИЛ., с ЕГН *****, с адрес село С..... с адрес за призоваване гр. Б..... чрез адвокат М. Б. срещу А..... със седалище и адрес на управление гр. С....., представлявана от Председателя на управителния съвет Т... с която са предявени иски с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от КТ.

С исковата молба се иска от съда да постанови решение, с което:

- Да се признае уволнението, извършено със Заповед № ЧР-НТУ - 6/18.02.2022г. на Председателя на УС на АПИ Т... В....., за незаконно и да се отмени, както и се отмени Заповед № ЧР-НТУ - 6/18.02.2022г. на Председателя на УС на АПИ Т... В... като незаконосъобразна.

- да се възстанови ищеца на длъжността, която заемал преди уволнението.

- да се осъдите ответника да заплати на ищеца обезщетение за времето, през което е останал без работа в размер на 8 820 лв./осем хиляди осемстотин и двадесет / лева поради незаконното му уволнение, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 22.02.2022г. до окончателното ѝ изплащане.

Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

С Протоколно определение № 724/17.06.2022г. е прекратено производството по делото в частта на претенцията за присъждане на законна лихва върху обезщетението по чл. 225 от КТ, считано от 22.02.2022г. до окончателното изплащане, като определението е влязло в сила.

Твърди се в исковата молба от ищеца, че през 2019 година започнал работа в АПИ Б.... представлявано от Т...В..., на длъжността специалист с код по НКПДв Сектор „К.....” - Б.... Национално ТОЛ Управление, при А...., с трудово възнаграждение от 1470 лева месечно.

Сочи се, че на 28.02.2021г. около 18,30 часа, в извън работно време, с личния си автомобил, извършил нарушение по Закона за движение по пътищата, за което бил санкциониран с глоба и отнемане на свидетелството му за управление за срок от една година, тъй като бил употребил алкохол, което го прави нарушител и понесъл наложеното му наказание. Твърди се още, че през месец април 2021г. работодателят му поискал

обяснение за извършеното от него нарушение по ЗДвП.

Твърди се от ищеца, че на 22.02.2022г. бил болен, за което е представил и болничен лист на работодателя си, въпреки това именно на 22.02.2022г. в дома му го посетили представители на работодателя и поискали да му връчат Заповед № ЧР-НТУ- 6/18.02.2022г. на Председателя на УС на АПИ, с която, считано от 22.02.2022г. му е прекратено трудовото правоотношение. Като мотив за прекратяване на трудовото правоотношение, работодателят е посочил отнемане на СУМПС. Ищецът сочи, че отказал да подпише заповедта, тъй като бил в болнични, което било удостоверено с двама свидетели.

Сочи се още в исковата молба, че след като му изтекъл болничния лист се явил на работа и поискал да му бъде връчена заповедта за уволнение, за да я обжалва като неправилна и незаконосъобразна, и връчена по време, когато бил в болнични.

Твърди се в исковата молба от ищеца, че работодателят му го е уволнил в нарушение на закона, като Заповедта за уволнение е незаконосъобразна по следните съображения:

Поддържа се от ищеца, че не му се е налагало да управлява служебния автомобил, тъй като винаги е с колега, а и не е задължително да има СУМПС за изпълняваната длъжност.

На следващо място се твърди, че в противоречие с разпоредбата на чл. 328, ал. 1, т. 12 КТ в заповедта за уволнение не е посочено защо не може да изпълнява трудовите си задължения, тъй като ги изпълнявал една година след като му било отнето СУМПС и дошло време да си вземе СУМПС от Сектор „П..... /КАТ/, поради изтичане на наказанието. Поддържа се, че непосочването защо и какво не може да изпълнява от трудовите си задължения, прави заповедта немотивирана, което е самостоятелно основание за нейното отменяне.

Твърди, че не му е връчено предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение, съгласно изискването на чл. 328, ал.1 КТ.

Поддържа се от ищеца, че Заповедта за уволнение била връчена след изтичане на срока, предвиден в чл. 194, ал.1 КТ, а именно повече от 2 месеца от извършване на нарушението, послужило като повод за издаване на атакуваната заповед, че заповедта била връчена, когато е в отпуск по болест, което е видно от болничния лист, предаден на работодателя.

Твърди се още, че в настоящия случай поради незаконното му уволнение е останал без работа, поради което счита, че ответникът му дължи обезщетение. При брутно трудово възнаграждение към момента на прекратяване на договора в размер на 1470 лв. претендира заплащането на обезщетение в размер на 8 820 лв./осем хиляди осемстотин и двадесет / лева за максимално предвидения от закона срок - шест месеца считано от датата на уволнението 22.02.2022г.

С разпореждане № 1111/21.04.2022 г. след като е извършил проверка за редовност на исковата молба и допустимост на предявените с нея искове, в съответствие с чл.131 от ГПК съдът е постановил препис от исковата молба и доказателствата към нея да се изпратят на ответника, с указание, че в едномесечен срок може да подаде писмен отговор, отговарящ на изискванията на чл.131, ал.2 от ГПК.

Изпратеното съобщение до ответната страна е връчено на 27.04.2022 г.

Видно от материалите по делото в указания на ответника едномесечен срок от получаване на съобщението на 20.05.2022 г. /делото ведно с отговора на исковата молба е докладвано на съдията-докладчик на 23.05.2022г./ е депозиран писмен отговор по заявената искова молба от ответника.

В същия се изразява становище, че предявените искове са допустими, но неоснователни, като са изложени съображения относно законността на извършеното прекратяване на трудовото правоотношение. Претендира се присъждане на разноси.

Сочи се в писмения отговор, че съгласно трудов договор № ЧР-ТП- 489/26.06.2019 г. на Председателя на УС на АПИ, на основание чл. 67, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 70 ал. 1 и ал. 2 и чл. 107а, ал. 6 от Кодекса на труда, лицето М. ИВ. ИЛ. е назначено, считано от 27.06.2019 г. да изпълнява длъжността “инспектор” в Национално тол управление, отдел „К.....“,

Сектор „К.....“ — Б..... като с подписване на договора служителя се е съгласил с визираните в него условия. Твърди се, че към момента на възникване на трудовото правоотношение, на ищеца е връчен и подписан екземпляр от длъжностна характеристика, за заеманата от него длъжност „специалист“ в сектор „Контрол и правоприлагане“ Б..... отдел „Контрол и правоприлагане“ в Национално тол управление. Съгласно длъжностната характеристика основната цел на длъжността „специалист“ /мобилен екип по правоприлагане и контрол/ е да осъществява дейности по мониторинг на пътните превозни средства по отношение на заплащането на такса за ползване на платената пътна мрежа - винетна такса и такса за изминато разстояние - тол такса. За изпълнение на преките задължения, свързани с изискванията за заемане на тази длъжност и съгласно точка 10 от длъжностната характеристика, лицето задължително следва да притежава Свидетелство за управление на МПС.

Сочи се още в писмения отговор, че на 28.02.2021г. около 18:30 часа ищецът е извършил нарушение с пътно превозно средство с рег....., по Закона за движение по пътищата, за което му е наложено глоба и му е отнето свидетелството за управление на МПС, за срок от една година, поради употреба на алкохол. В подкрепа на горното, на 20.04.2021г. е постъпил сигнал с вх. № в А.....- Национално тол управление, с който са уведомени, че именно на дата 28.02.2021г. е спряно за проверка от екип на РПУ С..... пътно превозно средство с рег. № управлявано от г-н М.И. — служител на Национално тол управление. В сигнала се изнасят данни за непристойно поведение, употреба на алкохол и уронване престижа на администрацията, в която лицето работи. Ищецът е тестван за употреба на алкохол с техническо средство, като уреда е отчетел 1.20 промила наличие на алкохол в кръвта. Соци се, че въз основа на получения сигнал е извършена проверка по случая от прекия ръководител на ищеца и са изискани писмени обяснения от ищеца, по повод цитираните в сигнала данни, за което с писмен доклад е уведомен Председателя на УС на АПИ. В писмени обяснение с рег. № 94-00- 5191/22.04.2021г., ищецът признава вината си и се разкайва за постъпката си, като посочва че нарушението е извършено извън работно време. В следствие на изложеното от г-н И., на същия му е съставен акт за установяване на административно нарушение и му е отнета шофьорската книжка за срок от 12 месеца. Соци се, че с действията си г-н И. е осъществил фактическия състав на чл. 5, ал. 3, т. 1 от Закона за движение по пътищата, за което носи административно наказателна отговорност по чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, а именно: лишаване от право да управлява пътно превозно средство за срок от 12 месеца и глоба в размер на 1000 лева. С действията си служителят е нарушил и разпоредбите на чл. 17, ал. 1 и ал. 2 от Кодекса за поведение на държавните служители в държавната администрация, съгласно които „при изпълнение на служебните си задължения и в обществения живот служителите в държавната администрация следват поведение, което не уронва престижа на държавната служба. Служителите не допускат както на работното си място, така и извън него... поведение несъвместимо със закона и с правилата за поведение на този кодекс“. С действията си ищецът е осъществил фактическия състав на чл. 187, ал. 1, т. 8 от Кодекса на труда, а именно: „Злоупотреба с доверието и уронване на доброто име на предприятието“. Соци се още, че при извършена проверка от страна на дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ в А..... се потвърждават изнесените данни в гореописания сигнал. На служителя е издадено и връчено Наказателно постановление №от Началника на ОДМВР Б..... с което се налага административна санкция - глоба в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца, от датата на извършване на нарушението 28.02.2021г. Освен това ищецът не е споделил пред ръководителите си за извършеното нарушение и за отнемането на документите му от контролните органи.

Поддържа се, че изяло неправилно и необосновано е твърдението на ищеца, че не е задължително условие: да притежава свидетелство за управление на МПС, за да изпълнява преките си задължения за длъжността. След задълбочен анализ и след като е запознат с всички обстоятелства от фактическа и правна страна, при които е извършено виновно нарушението и настъпилите от него правни последици за държавната служба, Председателят на УС на АПИ, в качеството му на работодател, със Заповед № е прекратил трудовото

правоотношение с г-н М.И., на основание чл. 328, ал. 1, т. 12 от Кодекса на труда, считано от 22.02.2022г. поради обективна невъзможност за изпълнение на трудовите му задължения, а именно: отнето Свидетелство за управление на ППС, което е задължително условие за заемане на длъжността по длъжностна характеристика. Съгласно законовата разпоредба, работодателят може да прекрати трудовия договор, като отправи писмено предизвестие до служителя в сроковете по чл. 326, ал. 2 от КТ, в случай че е налице обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор.

Твърди се в писмения отговор, че изцяло неправилно е твърдението на ищеца, че може да изпълнява трудовите си задължения без Свидетелство за управление на МПС. Едно от основните задължения за изпълнение на длъжността по длъжностна характеристика да управлява автомобил, оборудван с технически средства или системи за контрол и правоприлагане, във връзка със задължението за заплащане на дължимите такси, предвидени в Закона за пътищата от ползвателите на републиканската пътна мрежа.

Оспорва се твърдение на ищеца че не му е връчено предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение. Съгласно процесната заповед на Председателя на УС на АПИ и в изпълнение на разпоредбата на чл. 220, ал. 1 от КТ, на ищеца е изплатено дължимото законово обезщетение в размер на brutното трудово възнаграждение за не спазен срок на предизвестие, както и обезщетение за неизползван платен годишен отпуск към момента на прекратяване на правоотношението.

Поддържа се, че твърдението на ищеца, че заповедта му е връчена след изтичане на срока по чл. 194, ал. 1 от КТ е неотнормено и неприложимо в конкретната хипотеза. Този срок е обвързващ за страните в случай на налагане на дисциплинарни наказания. В настоящия случай трудовото правоотношение на лицето се прекратява, в изпълнение на разпоредбата на чл. 328, ал. 1, т. 12 от КТ, а не с налагането на дисциплинарно наказание, което се определя по чл. 188 от КТ.

Сочи се още, че Заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение е връчена по време на ползване на законоустановен отпуск по болест, тъй като лицето не е на работа от 30.12.2022 г., което е видно от представените болнични листове, които прилага към настоящия отговор. Процесната заповед е връчена, при условие на отказ на дата 22.02.2022г., което е удостоверено писмено, в присъствието на двама свидетели. Счита за изцяло неправилен и не мотивиран извода на ищеца, че прекратяването на трудовото правоотношение е незаконосъобразно, поради факта че е осъществено по време на ползване на отпуск по болест, поради следните съображения:

В разпоредбата на чл. 333 от КТ изрично са изброени случаите на закрила при уволнение, а именно тези по чл. 328, ал. 1, точки 2, 3, 5 и 11 и чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ, където работодателят може да уволни само с предварително разрешение на Инспекцията по труда за всеки отделен случай, включително и в хипотезата на работник или служител, който е започнал ползването на разрешения му отпуск. Прекратяване на трудовото правоотношение в хипотезата на чл. 328, ал. 1, т. 12 от КТ е извън специалната закрила на чл. 333 от КТ. Ето защо оспорваният акт е законосъобразен, издаден при спазване на всички нормативни изисквания.

В съдебно заседание ищецът се явява лично и с редовно упълномощен процесуален представител-адв. Б.. Поддържа исковата молба, ангажира писмени доказателства, по същество изразява становище за основателност и доказаност на предявените искове. Претендират се сторените по делото разноски.

В съдебно заседание ответникът се представлява от редовно упълномощен процесуален представител-юрисконсулт Филипова, която поддържа подадения отговор, ангажира писмени доказателства. По същество излага съображения за неоснователност на предявените искове, претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По делото са приети писмени доказателства, прието е и неоспорено от страните заключение по допуснатата и назначена съдебно-счетоводна експертиза.

Анализът на събраните доказателства, преценени във връзка с фактическите твърдения на

страните, сочи на установено следното:

Не се спорно между страните и се установява от приетия по делото Трудов договор №..... че между ищеца М. ИВ. ИЛ. и ответната А..... е съществувало валидно трудово правоотношение, за неопределено на 8 часов работен ден, със срок за изпитване в полза на работодателя, който срок е изтекъл и трудовото правоотношение се трансформирало в безсрочно, като ищецът е заемал длъжността „С..... Б..... отдел „Контрол и правоприлагане” Национално ТОЛ Управление при Агенция „П.....с код по НКПД с основна месечна заплата в размер на 1000, 00 лв.

По делото е представена и приета длъжностна характеристика за длъжността на ищеца, връчена му на 27.06.2019г. Видно от същата основна цел на длъжността е да „Осъществява дейности по мониторинг на пътните превозни средства по отношение на заплащането на такса за ползване на платената пътна мрежа-винетна такса и такса за изминато разстояние-тол такса. В преките задължения на заеманата от ищеца длъжност се включват: Подпомага работата на инспекторите по контрол на движещите се по платената пътна мрежа пътни превозни средства с българска и чуждестранна регистрация относно спазването на задължението за заплащане на дължимите такси, предвидени в Закона за пътищата, като осъществява мониторинг включително като използва технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и/или табелата с регистрационния номер на моторното превозно средство, както и такива за измерване на размерите, масата или натоварването на ос на моторните превозни средства; Информира инспекторите за резултата от извършването от него наблюдение с цел своевременно установяване на нарушенията по чл. 179, ал.3 - 3в и чл. 187 във връзка с чл. 179, ал. 3 — 3в от ЗДвП; Управлява автомобил, оборудван с технически средства или системи за контрол и правоприлагане по спазването на задължението за заплащане на дължимите такси, предвидени в Закона за пътищата; Отговаря и следи за техническата изправност на автомобила като проверява съответните датчици и индикатори съгласно техническия паспорт и изискванията за поддръжка на автомобила и алармира главния инспектор и началника на сектора за необходимото сервизиране на автомобила (регулярни поддръжки като смяна на масло, гуми, накладки и др.); Отговаря за поддръжката на автомобила в добър външен вид и чистотата в салона като извършва ежедневно вътрешно и външно почистване и други. В Изисквания за заемане на длъжността е посочено средно образование и допълнителна квалификация-свидетелство за управление на МПС.

Видно от АУАН серия „АА“ с №.....същия е съставен на ищеца за това, че на 28.02.2021г. около 18:30 часа е управлявал личния си автомобил след употреба на алкохол в кръвта над 0,8 на хиляда до 1, 2 на хиляда включително и не е представил ППС на технически преглед, като с АУАН са иззети СУМПС №.....контролния талон, свидетелството за регистрация и 2 бр. регистрационни табели. На същата дата е издадена и заповед за прилагане на ПАМ №по чл. 171, т. 1 б. „б“ от ЗДвП като е постановено временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на ищеца до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца. С Наказателно постановление №21-0339-000292/10.03.2021 г. на Началника на ОДМВР - Б..... Районно управление (РУ) гр. Сандански, е наложено административно наказание на ищеца за извършеното нарушение на ЗДвП- глоба в размер на 1000 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство (МПС) за срок от 12 месеца. Установява се от приетите по делото жалба и Определение № 900072/02.03.2022г., постановено по АНД № 216/2021г. по описа на РС-С..... че ищецът е обжалвал наказателното постановление, като след оттегляне на жалбата производството е прекратено и наказателното постановление е влязло в сила на 17.03.2022г.

Няма спор по делото, прието е за ненуждаещо се от доказване и се установява от приетите по делото сигнал от граждани, писмо за изискване на обяснения изх. № 93-01-4472/28.06.2021г. и обяснение от М. ИВ. ИЛ., че на ищеца със Заповед № РД-11-777/09.07.2021г. на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „Забележка” във връзка с извършено дисциплинарно нарушение „уронване престижа на работодателя” за извършено

на 28.02.2021 година в село М..... община С.... че е спрял за проверка за наличието и е установено наличието на алкохол като му е взето СУМПС- „злоупотреба с доверието и уронване доброто име на предприятието”

С Доклад от К.... Ч..... началник сектор „Контрол и правоприлагане“ Б..... изх. № работодателя на ищеца е информиран за фактическата обстановка, както и че на ищеца е отнето СУ на МПС.

Със Заповед №.....издадена от Председателя на УС на АПИ Т..... трудовото правоотношение между страните е прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 12 от КТ и доклад изх. №....., считано от 22.02.2022г. с посочени причини /мотиви/ за прекратяването- „поради обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор-на лицето е отнето СУМПС, което е задължително условие за заемане на длъжността по длъжностна характеристика. Наредено е на ищеца да се изплатят следните обезщетения: на осн. чл. 220, ал. 1 КТ – обезщетение в размер на brutното трудово възнаграждение за неспазен срок на предизвестие, на осн. чл. 224, ал. 1 КТ – обезщетение за 13 работни дни неизползван платен годишен отпуск, в т.ч. за 2021 г. – 10 дни, за 2022 г. – 3 дни. Заповедта е връчена на ищеца на 22.02.2022 г. при условията на отказ, като отказа е удостоверен с подписа на двама свидетели В.....Х.....и А.... П...

От представените и приети по делото пет броя болнични листи се установява, че ищецът е бил в болнични без прекъсване за периода от 30.12.2021г. до 03.03.2022г.включително.

Видно от заверено копие на трудовата книжка на ищеца след вписаното прекратяване на трудовото правоотношение с ответника не е вписано започване на работа при друг работодател.

По делото са представени и приети и фишове за работна заплата на ищеца за м. декември 2021г., януари и февруари 2022г.

По делото е прието заключението по допуснатата и назначена съдебно-счетоводна експертиза, изготвено от вещото лице С.Т., неоспорено от страните. Според заключението на вещото лице последният пълен работен месец, предхождащ прекратяване на трудовото правоотношение на ищеца е месец ноември 2021г., като brutната работна заплата за месец ноември 2021г. е в размер на 1 244,00 лева, от които: Основна работна заплата -1 188,00 лева; и Начислени за положен нощен труд по график - 56,00 лева (за 56 часа нощен труд). Според вещото лице от цитираните плащания, плащанията с постоянен характер са плащания в размер на 1 188,00 лева - основна РЗ. Плащанията с непостоянен характер са в размер на 56,00 лева - за положен нощен труд по график. Според експертното заключение размерът на обезщетението по чл.225 от КТ за период от 6 месеца, считано от 22.02.2022 година е за 7 020,00 лева.

Така установеното от фактическа страна, сочи на следните правни изводи:

По допустимостта на предявените искове и правната им квалификация: Изложените твърдения и искането за защита, сочат на правното основание на предявените искове при условията на обективно кумулативно съединяване на искове с правно основание по чл.344, ал.1, т.1 и т.2 от КТ и осъдителния иск по чл.344, ал.1, т.3 вр. с чл.225, ал.1 от КТ.

Исковите са процесуално допустими – предявени са при спазване наличието на положителните процесуални предпоставки и при липсата на процесуални пречки за надлежното им упражняване, като правото на иск е надлежно упражнено чрез подаване на редовна искова молба.

По същество: По иска с пр.основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ вр. с чл.328, ал.1, т.12 от КТ:

В чл. 328 КТ е регламентирано субективното преобразуващо право на работодателя за едностранно прекратяване на трудовия договор. Неговото съдържание се състои в предоставената му възможност да прекрати трудовия договор със служителя при наличието на определените в посочения текст основания. Основанията от своя страна представляват изрично определени от закона юридически факти, възникнали след сключването на трудовия договор, при наличието на които уволнението може да бъде извършено.

Независимо, че в трудовия процес тежестта да установи законосъобразността на уволнението е на работодателя, съдът се произнася само по конкретно изтъкнатите от ищеца основания за незаконосъобразност.

Основанията, на които ищецът твърди незаконосъобразно упражнено от работодателя право на прекратяване на трудовото правоотношение в случая са: че заповедта е немотивирана, че не му се е налагало да управлява служебния автомобил, тъй като винаги бил с колега, а и не е задължително да има СУМПС за изпълняваната длъжност, че не му е връчено предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение, съгласно изискването на чл. 328, ал. 1 от КТ, че заповедта е връчена след изтичане на срока, предвиден по чл. 194, ал. 1 от КТ, а именно повече от 2-месеца след извършване на нарушението, послужило като повод за издаването ѝ, че е връчена когато е бил в отпуск по болест.

Установи се по делото, че страните са били в трудови правоотношения, като ищецът е заемал длъжността „Специалист“ в сектор „К..... Б...“ отдел „Контрол и правоприлагане“ Национално ТОЛ Управление при Агенция „П..... Б...“ с код по НКПД както и че с атакуваната заповед трудовото правоотношение между страните е прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 12 от КТ и доклад изх. № 09-99-280/19.01.2022г., считано от 22.02.2022г. с посочени причини /мотиви/ за прекратяването- „поради обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор-на лицето е отнето СУМПС, което е задължително условие за заемане на длъжността по длъжностна характеристика.

Съгласно разпоредбата на чл. 328, ал. 1, т. 12 КТ, работодателят може да прекрати трудовия договор, като отправи писмено предизвестие до работника или служителя в сроковете по чл. 326, ал. 2 при обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор. Основанието по чл. 328, ал. 1, т. 12 КТ обуславя безвиновна фактическа невъзможност за изпълнение на трудовия договор между страните. Субективното право на уволнение е упражнено от работодателя законосъобразно, когато е възникнала нова обстановка, при която реалното изпълнение на трудовия договор е станало невъзможно по причини, извън волята на страните по договора.

Хипотезата на чл. 328, ал. 1, т. 12 от КТ, на която се е позовал работодателят, регламентира безвиновно основание за прекратяване на трудовия договор –обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор.

Признаците на основанието по чл. 328, ал. 1, т. 12 КТ са разяснени в практиката на ВКС, където се приема, че за законосъобразното прилагане на безвиновното основание за прекратяване на трудовото правоотношение по инициатива на работодателя, предвидено в т. 12 на чл. 328, ал. 1 КТ, следва да се изхожда преди всичко от основните задължения на страните по трудовия договор, уредени с императивните норми на глава шеста от раздел X на КТ /чл. 124 КТ - чл. 129 КТ/. Основните задължения на работника или служителя, като страна по трудовото правоотношение, посочени в чл. 126 КТ, са да изпълнява точно и добросъвестно работата, за която се е уговорил с работодателя, като всеки работен ден се явява навреме на работа, до края на работното време е на работното си място и цялото време използва за изпълнение на възложената работа. Когато по една или друга причина от обективен характер /която може да идва от страна на работника или служителя или от страна на работодателя/ не е възможно работникът или служителят да изпълнява тези основни задължения по трудовия договор, за работодателя възниква субективното потестативно право да прекрати трудовия договор с този работник или служител на основание чл. 328, ал. 1, т. 12 КТ.

Обективния характер на посоченото безвиновно основание за прекратяване на трудовото правоотношение предполага и задължението на работодателя да мотивира заповедта за уволнение, като посочи конкретните факти, които осъществяват основанието за уволнение. Същият следва да посочи и доведе до знанието на работника причините, които се явяват външни, непреодолими и независещи от волята на страните по договора и са в причинна връзка с неизпълнението или невъзможността за изпълнение на трудовите задължения на работника. Трайната съдебна практика приема, че в тежест на работодателят е да докаже, че при създадената нова обстановка реалното изпълнение на трудовия договор е станало

невъзможно по независещи от работника фактори. / в този смисъл Решение № 218/17.03.2010 г. по гр. д. № 984/2009 г. на III г. о. на ВКС/.

В настоящия случай, съдът намира, че процесната заповед е мотивирана като изрично в същата работодателят е посочил като обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор отнемането на СУМПС, което е задължително условие за заемане на длъжността по длъжностна характеристика. В тази връзка заповедта е мотивирана в достатъчна степен като работникът е узнал за обстоятелствата, на които се основава безвиновното му уволнение, като и самият той не оспорва, че към датата на издаване и връчване на заповедта СУМП му е било отнето.

Неоснователно е и твърдението на ищеца, че не е задължително да има СУМПС за изпълнение на длъжността, посредством което и оспорва, че са били налице основанията за прекратяване на трудовото правоотношение поради обективна невъзможност за изпълнението.

За да е налице посоченото правно основание по чл. 328, ал. 1, т. 12 от КТ, следва да се установи безвиновна фактическа невъзможност за изпълнение на трудовия договор между страните. Т.е. следва да е възникнала такава фактическа обстановка, при която реалното изпълнение на трудовия договор между страните е по причина, стояща извън волята на страните по договора. Тази причина може да е законова пречка или да се основава на обективни фактори, които са непреодолими, тъй като спрямо тях страните се оказват неподвластни.

От доказателствата събрани по делото безспорно се установи, че ищецът е работил на длъжност „Специалист“ в сектор „Контрол и правоприлагане“,, отдел „Контрол и правоприлагане“ Национално ТОЛ Управление при Агенция „Пътна инфраструктура“ Б..... Установи се и от представената по делото длъжностна характеристика, връчена на ищеца, че в преките задължения се включват да подпомага работата на инспекторите по контрол на движещите се по платената пътна мрежа пътни превозни средства с българска и чуждестранна регистрация относно спазването на задължението за заплащане на дължимите такси, предвидени в Закона за пътищата, като осъществява мониторинг **включително като използва технически средства или системи**, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и/или табелата с регистрационния номер на моторното превозно средство, както и такива за измерване на размерите, масата или натоварването на ос на моторните превозни средства; Управлява автомобил, оборудван с технически средства или системи за контрол и правоприлагане по спазването на задължението за заплащане на дължимите такси, предвидени в Закона за пътищата; Отговаря и следи за техническата изправност на автомобила като проверява съответните датчици и индикатори съгласно техническия паспорт и изискванията за поддръжка на автомобила и алармира главния инспектор и началника на сектора за необходимото сервизиране на автомобила (регулярни поддръжки като смяна на масло, гуми, накладки и др.); Отговаря за поддръжката на автомобила в добър външен вид и чистотата в салона като извършва ежедневно вътрешно и външно почистване и други. В Изисквания за заемане на длъжността изрично е и изискване за допълнителна квалификация-свидетелство за управление на МПС. Видно е, че за изпълнение на длъжността, която е заемал е било необходимо същият да притежава СУМПС, доколкото използваните за осъществяване на трудовите му функции технически средства се намират именно в автомобил, който е оборудван със същите, който следва да управлява, като е голословно твърдението му, че не се изисква да притежава СУМПС. Напротив това е изрично посочено като допълнителна квалификация.

Безспорно се установи по делото и че във връзка с извършено нарушение на ЗДвП на ищеца е било отнето СУМПС, като към датата на прекратяване на трудовото правоотношение 22.02.2022г. наказанието не е изтекло / с приспадане на временното му отнемане същото е следвало да изтече на 28.02.2022г./. Отнемането на правоспособността за управление на МПС от органите на обективно е възпрепятствало възможността на ищеца да изпълнява задълженията си по трудовото правоотношение. При това положение фактическият състав на основанията за уволнение на основание чл. 328, ал. 1, т. 12 КТ е бил

осъществен и прекратяването на трудовия договор е правилно и законосъобразно. Следва да се отбележи и във връзка с твърдението на ищеца, че в кратък срок е щял да си вземе СУМПС, тъй като наказанието му изтичало, че наличието на основанията по чл.328, ал. 1, т. 12 от КТ не зависи от това за какъв период от време работника или служителят е в обективна невъзможност да изпълнява трудовите си задължения. Когато законът поставя изисквания за заемане на определена длъжност, те трябва да са налице не само към момента на възникване на тр.правоотношение, те трябва да съществуват и при изпълнението на длъжността /в т.см. решение №38/14.02.2013г./. Те не може да бъде приет за основателен довод, че в случая била налице преодолима пречка, тъй като свидетелството за управление на МПС е отнето за определен срок и щял да си го вземе. Обстоятелството, че след издаване на заповедта за прекратяването на трудовия договор, но ищецът изтича наложеното наказание за отнемане на СУМПС, не може да повлияе върху законността на уволнението, тъй като правно релевантният момент, към който се преценява законността, е издаването на заповедта, а към този момент за ищеца е била налице забрана да управлява МПС. Тази забрана поставя страните по трудовия договор в обективна невъзможност за реалното му изпълнение, при която за работодателя е възникнала законната възможност едностранно да прекрати трудовия договор на основание чл. 328, ал. 1, т. 12 от КТ./в тази насока и Решение № 634/19.10. 2010 г. по гр. дело № 1330/2009 г. на ВКС, трето гражданско отделение.

Следва да се отбележи, че в исковата молба не е наведено като основание за незаконосъобразност на атакуваната заповед, че на ищеца е наложено два пъти наказание за едно и също деяние, каквито се развиват от него в първото по делото съдебно заседание, поради което съдът не е длъжен да обсъди този довод. Независимо от това следва да се отбележи и че не е налице в случая нарушение на принципа на чл. 189, ал. 2 от КТ, доколкото в случая не са наложени две дисциплинарни наказания, а е наложено едно-забележка, като прекратяването на трудовото правоотношение на ищеца с атакуваната заповед е на безвиновна отговорност и не представлява дисциплинарно наказание.

На следващо място е неоснователно и поддържаното от ищеца, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като не му е връчено предизвестие. Действително по делото не се установи на ищеца да е връчено предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 328, ал. 1, т. 12 от КТ, като се установи, че в заповедта е наредено да му се изплати обезщетение по чл. 220, ал. 1 от КТ за неспазено предизвестие.

Неизпращането на предизвестие не води до незаконно уволнение, а до задължение на работодателя да изплати на работника обезщетение за неспазения срок за предизвестие. С оглед разрешената приети в практиката на ВКС- решение № 303 от 27.06.2012 г. по гр. дело № 1218/2011 г. на ВКС, IV г.о.; решение № 149 от 13.06.2012 г. по гр.дело № 475/ 2011 г. на ВКС, IV г.о.; решение № 873 от 18.01.2011 г. по гр.дело № 1757/ 2009 г. на ВКС, IV г.о., липсата на предизвестие е без значение за законосъобразността на самото уволнение. Т.е. липсата на предизвестие не води до незаконосъобразност на извършеното уволнение. Работодателят не е длъжен да отправи писмено предизвестие при прекратяване на трудовото правоотношение на основанията по чл. 328, ал.1 от КТ, след като е издал заповед на някое от тези основания, връчена на работника или служителя по надлежния ред./ В случая заповедта е връчена на ищеца при отказ, което обстоятелство не се оспорва от него/. Заповедта може да съдържа и волеизявлението на работодателя за заплащане на обезщетение в размер на brutното трудово възнаграждение на работника или служителя за неспазения срок на предизвестията по чл. 220, ал.1 от КТ, както е и в настоящия случай. Съдът приема, че невръчването на писмено предизвестие не води до незаконосъобразност на уволнението, извършено на основанията по чл. 328, ал.1 от КТ и като процедурно условие писменото предизвестие няма значение за законосъобразността на уволненията по чл. 328, ал.1 от КТ, но има значение за евентуална отговорност на работодателя за обезщетение по чл. 220, ал.1 от КТ.

Твърдението на ищеца, че заповедта му е връчена след изтичане на срока по чл. 194. ал. 1 от КТ е неотнормено и неприложимо в конкретната хипотеза. Този срок е обвързващ за страните в случай на налагане на дисциплинарни наказания. В настоящия случай трудовото

правоотношение на лицето е прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 12 от КТ, а не с налагането на дисциплинарно наказание, което се определя по чл. 188 от КТ.

На следващо място ищецът е направил оплакване, че прекратяването на трудовото му правоотношение е извършено по време, в което същият е бил в отпуск по болест.

Действително от представените и приети болнични листа се установи, че към датата на връчване на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение на ищеца същият е бил в отпуск, поради временна нетрудоспособност.

Съгласно разпоредбата на чл. 333, ал. 1, т. 1 от КТ, в случаите по чл. 328, ал. 1, точки 2, 3, 5 и 11 и чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ, работодателят може да уволни само с предварително разрешение на инспекцията по труда за всеки отделен случай посочените в разпоредбата работници. От текста на тази разпоредба следва, че закрилата при уволнение по време на разрешен отпуск /без значение точно какъв – платен годишен, неплатен, учебен, отпуск за временна неработоспособност и др. / намира приложение при прекратяване на трудово правоотношение само на изрично посочените в текста на чл. 333, ал. 1 КТ основания, а именно - чл. 328, ал. 1, точки 2, 3, 5 и 11 и чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ. В настоящия случай трудовото правоотношение с ищеца е прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 12 от КТ, от което следва, че макар и да е бил в отпуск по болест, той не се ползва от закрила, тъй като основанийето на неговото уволнение не фигурира в изчерпателното изброяване на случаите, при които се прилага предварителната закрила.

Предвид така обсъдените доказателства съдът намира за безспорно установено по делото, че прекратяването на трудовото правоотношение на ищеца е законосъобразно – спазена е процедурата по прекратяване на трудовото правоотношение, посоченото в заповедта безвиновно основание за прекратяване отговаря на фактическото положение – същият е бил с отнето СУМПС, което е било необходимо за изпълнение на трудовите му задължения.

Предвид гореизложеното съдът намира, че предявения иск за отмяна на обжалваната заповед като незаконосъобразна, се явява неоснователен и недоказан и като такъв следва да бъде отхвърлен.

Предвид изхода на правния спор по конститутивния иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ и поради това, че ищеца е уволнен законосъобразно, настоящият състав приема, че не са налице материалните предпоставки за уважаване на обусловения иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ и ищецът не следва да бъде възстановен на заеманата преди прекратяване на трудовото правоотношение длъжност „Специалист“ в сектор „Контрол и правоприлагане“, Б....., отдел „Контрол и правоприлагане“ Национално ТОЛ Управление при Агенция „П..... Б..... поради което искът се явява неоснователен и недоказан.

По иска с правно основание чл. 344, т. 3 КТ:

За да бъде уважен искът по чл. 344, ал. 1, т. 3, във вр. чл. 225, ал. 1 КТ следва да се установи, че са налице следните юридически факти: 1/ да е налице противоправно поведение от работодателя, изразяващо се в незаконно упражняване на потестативното право да прекрати с едностранно волеизявление съществуващото с ищеца трудово правоотношение; 2/ ищеца да е претърпял вреди под формата на пропуснати ползи, изразяващи се в невъзможността да полага труд по трудово правоотношение в продължение на шест месеца след уволнението и 3/ причинно-следствена връзка между незаконното уволнение и оставането без работа. Основателността на този иск е обусловена от установяване прекратяване на трудовия договор в нарушение на закона и в този смисъл е поставен в зависимост от изхода на конститутивния иск по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ. Отхвърлянето на последния, налага идентичен правен резултат и на претенцията за заплащане на обезщетение, поради което, искът следва да бъде отхвърлен.

По разноските.

Предвид крайния изход на правния спор, на ищеца не се следват, претендираните от него разноски по делото, а на основание чл. 78, ал. 3 ГПК ищецът дължи и следва да бъде осъден да заплати на ответника, претендираните от последния разноски за юрисконсултско възнаграждение, което, определено съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК /Изм. – ДВ, бр. 8 от 2017г./ вр.

чл.37 от Закона за правната помощ вр. чл. 23, ал. 1, т. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, възлиза на сумата от 100, 00 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения от М. ИВ. ИЛ., с ЕГН *****, с адрес село С.....ул. "Ц.....с адрес за призоваване гр. Б.....чрез адвокат М....Б. срещу А.....със седалище и адрес на управление гр. С.... представлявана от Председателя на управителния съвет Т.....иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда за признаване на уволнението за незаконно и отмяна на Заповед № ЧР-НТУ - 6/18.02.2022г. на Председателя на УС на АПИ Т...В....с която е прекратено трудовото правоотношение на М. ИВ. ИЛ., с ЕГН ***** на основание чл. 328, ал. 1, т. 12 от Кодекса на труда.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения от М. ИВ. ИЛ., с ЕГН *****, с адрес село С..... с адрес за призоваване гр. Б.....чрез адвокат М..... Б. срещу А.....със седалище и адрес на управление гр. С.... бул. „М..... представлявана от Председателя на управителния съвет Т.... иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 от Кодекса на труда да се възстанови ищеца на заеманата от него преди уволнението длъжност „Специалист“ в сектор „Контрол и правоприлагане“, Б....., отдел „Контрол и правоприлагане“ Национално ТОЛ Управление при А.....

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения от М. ИВ. ИЛ., с ЕГН *****, с адрес село С..... с адрес за призоваване гр. Б..... чрез адвокат М..... Б. срещу А.....със седалище и адрес на управление гр. С..... представлявана от Председателя на управителния съвет Т.....иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ за осъждане на А.... със седалище и адрес на управление гр. С.... представлявана от Председателя на управителния съвет Тодор Василев, да заплати на ищеца обезщетение за времето, през което е останал без работа, считано от датата на уволнението 22.02.2022 г. в размер на 8 820, 00 лв. /осем хиляди осемстотин и двадесет лева/.

ОСЪЖДА М. ИВ. ИЛ., с ЕГН *****, с адрес село С..... с адрес за призоваване гр. Б.....чрез адвокат М.... Б. да заплати на Агенция "П..... със седалище и адрес на управление гр. С....представлявана от Председателя на управителния съвет Т... сумата в размер на 100,00 лева (сто лева), представляваща сторени разноси в производството за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Окръжен съд – Б..... в двуседмичен срок, считано от посочения по реда на чл. 315, ал. 2 ГПК ден за обявяването му – 03.08.2022 г.

На основание чл.7, ал.2 от ГПК Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____